

एवं समूजिता देवाः शान्तिं कुर्वन्ति ते सदा ।  
सुरेभ्यः काञ्चनं दद्याद्ब्रह्मणे गां पयस्विनीम् ॥  
राक्षसीनां बलिर्ह्यः अपि याङ्क तथा श्दगु ।  
मांसोदनं हृतं पद्मं केशरं हविषान्वितम् ।  
ईशानभागमाश्रित्य चरन्ते विनिवेद्येत् ॥  
दधोदनं सरुधिरमस्थिखण्डैश्च संयुतम् ।  
पीतरक्तबलिं दद्यात् पूतना या तु राक्षसी ॥  
वायवे पापराक्षस्यै मत्स्यमांससुरासवम् ।  
पायसं वापि दातव्यं खनान्ना सज्यतः क्रमात् ।  
नमस्कारान्त्युक्तेन प्रणवादेन सज्यतः ॥ \* ॥  
ततः सर्वोपधिष्ठानं यजमानस्य कारयेत् ।  
दिज्ञास्तु पूजयेद्ब्रह्मा ये चार्च्ये गृहमागताः ॥  
एतद्वास्तुपशमनं कृत्वा कर्म समारभेत् ।  
प्रासादभवनोद्यानप्रारम्भे परिवर्त्तने ॥  
परवेश्मप्रवेशेषु सर्वदोषापनुत्तये ।  
इति वास्तुपशमनं कृत्वा सूत्रेण वेद्येत् ॥  
रक्षोघ्नपवमानेन सूत्रेण भवनादिकम् ।  
वृक्षमङ्गलवादीन कुर्वाद्ब्राह्मणवाचनम् ॥  
अनेन विधिना यस्तु प्रतिसंस्मरन् बुधः ।  
गृहे वायतने कुर्वान्न स दुःखमवाप्नुयात् ॥  
न च आधिभयं तस्य न च बन्धुधनक्षयः ।  
जीवेद्दशशतं स्वर्गं कल्पमेकं वसेन्नरः ॥ \* ॥  
हयश्रीर्षपञ्चरात्रे ।  
“एवं प्रगृह्य काष्ठानि रजसापूर्य देशिकः ।  
एतेषामेव देवानां बलिं दद्यात् कामिकम् ॥  
ईशानाय प्रदातव्यं पायसं मधुना सह ।  
पर्जन्याय जलं देयं पुष्यगन्वादिवासितम् ॥  
जयन्ताय प्रदातव्या पताका पीतवर्णिका ।  
सुरेशाय च रत्नानि भाष्कराय हृतं तथा ॥  
धूम्रकं पीतवर्णं वा सखे दद्यादितानकम् ।  
दद्याद्भूशे पश्चिमांसं शोमाय त्वचमयये ॥  
पूष्ये धानाः सलाजास्तु सुवर्णं वितथे तथा ।  
गृहक्षताय मध्वन्नं यमाय पिशितौदनम् ॥  
गन्वं गन्धर्वदेवाय भृङ्गे दद्यात् प्राक्कुनम् ।  
ऋगे तिलवर्षाश्चैव पिङ्गभ्यः कृशरं तथा ॥  
दौवारिके दन्ताकाष्ठं सुग्रीवे यावकं तथा ।  
पुष्यदन्ते कृशा देया वरुणे पद्मसुत्पलम् ॥  
असुरायैष्ववं देयं रसं शोषि हतौदनम् ।  
यवास्तु देयाः पापाय रोगाय हृतमखकम् ॥  
नागाय नागपुण्याणि भक्ष्यान् सुखाय दापयेत् ।  
चित्रौदनञ्च भक्ताटे शोमाय मधुपायसम् ॥  
नागाय चापि शालकं श्रिये खरसपायसम् ।  
अदित्ये पूरिका देयो क्षीरं चाङ्गो ददेद्द्विजम् ॥  
दधि क्षीरं चापवस्त्रौ अर्घ्येण लङ्घुकं बलिम् ।  
कृशोदकं सवित्रे च सावित्रौ गुह्यपूर्वकम् ॥  
विवस्वते रक्तपुष्पं रक्तचन्दनमेव च ।  
हरिद्राक्षं तथेन्द्राय सान्ध्यामन्तु जयाय च ॥  
हृतपूरन्तु मित्राय कृत्राय गुह्यपायसम् ।  
आमपक्वानि मांसानि प्रदद्याद्वाजयज्मणे ॥  
पृथ्वीधरायामर्मांसं खड्गिमांसं बलिं हरेत् ।  
साक्षतं सलिलस्यैव पञ्चगव्यं तथा चरम् ॥  
कृशान् गन्वं तथा पुष्यं ब्रह्मस्थाने निवेद्येत् ।

आममांसं पूर्वभागे सर्वस्त्वन्वे तुषोदकम् ॥  
सितपद्मं हृतं मांसं विदार्यै चाभिकोणके ।  
कृशं वा पूषकं मांसमर्थमूखयेव दक्षिणे ॥  
पिङ्गस्यैव तथा रक्तं पूतस्यै नैर्हते तथा ।  
साष्टङ्गांसं प्रदातव्यं जम्भकायैव पश्चिमे ॥  
अग्निखण्डेन सहितं रक्तपिङ्गेन मिश्रितम् ।  
प्रदेयं पापराक्षस्यै वायवा मांसमेव च ॥  
उत्तरे पिलपिङ्गायै सान्नं रक्तं बलिं हरेत् ।  
वाराह्यै ह्यागमांसानि ऐशान्या दिशि दापयेत् ॥  
ततो भूतगणानां राक्षसानां सुरोत्तमः ।  
पिशाचानां गणानां बलिर्देयस्तु कामिकः ॥  
एतान् वा पूजयेत् सर्वान् कृशपुण्याक्षतेर्बुधः ।  
एवं संपूजिता देवाः शान्तिपुष्टिप्रदा गृहाम् ॥  
अपूजिता विहंसन्ति कारकं स्थापकं तथा ।  
तस्मादेतास्तु संपूष्य गन्धपुष्पैर्मनोहरैः ।  
प्रासादं कारयेद्दिङ्मान् गृहं वा सुरसत्तमः ॥  
अथ प्रासादमूलारम्भः । तत्रैव ।  
“ब्रह्मस्थाने ततः कुर्याद्वासुदेवस्य पूजनम् ।  
श्रियः संपूजनं कुर्यात् त्वष्ट्रीकेशगणस्य च ॥  
पूजनन्तु ततः कुर्याद्वासुदेवगणस्य च ।  
गन्वापुष्यनैवेद्यधूपदीपैः सुरोत्तमः ॥  
ततः संपूजयेत्तस्मिन् सर्वलोकाधरा महीम् ।  
सुरूपां प्रमदारूपां विद्याभरणभूषिताम् ॥  
ध्यात्वा समर्चयेद्देवीं परितुष्टां स्मितातननाम् ।  
ततः प्रणम्य विज्ञाप्य तन्मयत्वेन चिन्तयेत् ॥  
ततः खनाममन्त्रेण सर्वदेवमयं परम् ।  
ध्यात्वा समर्चयेत्तत्र यत्तद्वास्तुमयं नरः ॥  
ब्रह्मस्थाने ततो विद्वान् कुर्यादाधारमन्त्रैः ।  
तस्मिन् संस्थापयेत् कुम्भं वर्धन्वा सह पूजि-  
तम् ॥  
हेमं वा राजतं वापि न्यस्य वा हृष्टं नवम् ।  
सर्वज्ञौघधीयुक्तं सुवर्णरजतान्वितम् ॥  
रत्नगर्भं सुसंपूर्णं वस्त्रपूतेन वारिणा ।  
प्रशस्तपक्वदोषैतं श्वेतचन्दनचर्चितम् ॥  
पुष्पैः सुमालितं कृत्वा गन्धपुष्पैर्बिभृषितम् ।  
आहूतेन च शुक्लेन वस्त्रयुग्मेन वेष्टितम् ॥  
ब्रह्मस्थाने ततो मन्त्री कलसं स्थाप्य पूजयेत् ।  
तस्मिन्चतुर्मुखं देवं प्रवेशं मन्त्रविग्रहम् ॥  
गन्धपुष्पैश्च नैवेद्यैः पूजयेत् समनोहरैः ।  
ततो मङ्गलवाङ्मे तु प्राच्यां वा प्राङ्मुख-  
स्थितः ॥  
आचार्यो गृह्य संभारान् गृह्यार्दीक्षपयेत्  
सुरान् ।  
हृतेक्षेत्रेयैर्वैष्णवेर्ब्रह्मार्दीक्षपयेत्ततः ॥  
प्रवेशं तर्पयेद्दिङ्मानाहुतीनां श्रुतेन च ।  
इतरान् दशभिर्देवानाहुतिभिः प्रतर्पयेत् ॥  
दद्यात् पूर्णाहुतिं पश्चात् वीषदन्तेन मन्त्रवित् ।  
तत्र प्रणम्य विज्ञाप्य कृत्वा वै स्वस्तिवाचनम् ॥  
प्रगृह्य कर्करौ सन्ध्याङ्गलान् प्रदक्षिणम् ।  
रुद्रमार्गेण दिक्षेन तोयधारान्ता भामयेत् ॥  
पूर्ववत्तेन मार्गेण रुद्रवीजानि भामयेत् ।  
सुशोभनं शुभं स्थानं तथा खातस्य कारयेत् ॥

ततो गर्तं खनेन्मध्ये हस्तमात्रप्रमाणकम् ।  
चतुरङ्गलमात्रं तदधः खन्यात् सुसम्मितम् ॥  
गोमयेनोपलिप्याथ चन्दनेन च भूषयेत् ।  
मध्ये दत्त्वा तु पुण्याणि शुक्लान्यक्षतमेव च ॥  
आचार्यः प्राङ्मुखो भूत्वा ध्यायेद्देवं चतु-  
र्भुजम् ।  
तूर्ध्वमङ्गलघोषेण ब्रह्मघोषरवेण च ॥  
अर्घ्यं दद्यात् सुरयेष्ट । कुम्भतोयेन मन्त्रवित् ।  
प्रगृह्य कर्करौ तावच्छुभं प्रपूरयेच्छलेः ॥  
सर्वरत्नसमाकीर्णैर्विभलेः सुसुगन्धिभिः ।  
तस्मिन् शुक्लानि पुण्याणि प्रक्षिपेदोमित-  
स्मरन् ॥  
तदावर्त्तं परीक्षेत वेदादोनाक्षतं क्षिपेत् ।  
शुभं स्थाह्निष्ठावर्त्तं शुभं वाग्ने भवेत्ततः ॥  
वीजेः शालिववादीनां तं गर्तं पूरयेद्बुधः ।  
चक्षुःशोभिः पवित्राभिर्मृद्भिर्गर्तं प्रपूरयेत् ॥  
एवं पुण्याद्विधिना चार्च्यदानं सुरोत्तमः ।  
सुवर्णं गां वस्त्रयुग्माचार्याय निवेद्येत् ॥  
कालब्रह्मपती पूष्यौ वेण्यावान् शक्तिर्तोर्चयेत् ॥  
ब्राह्मणान् भोजयित्वा च गेयव्यादि कारयेत् ॥  
ततस्तं खातयेद्यन्नाञ्जलान्तं यापयेत् तु ।  
गुरुपाधः स्थितं प्रक्ष्यं न गृहे दोषदं भवेत् ॥  
प्रासादे दोषदं प्रक्ष्यं भवेद्यावज्जलान्तिकम् ।  
तस्मात् प्रासादिकौ भूमिः शोष्या यावज्जला-  
न्तिकम् ॥  
शिवान्तं कर्करान्तं वा यावद्वा भूः कुमारिका ।  
आकोच्यतां समीक्ष्य ततो योगं समाचरेत् ॥  
क्षिप ।  
“पूरयेत् खातकं यन्नात् प्रादं पादं यथाक्रमम् ।  
आद्याङ्गलं नृत्तिकया खल्लिकं चेष्टिकादिभिः ॥  
सिद्धा सिद्धा तु तोयेन कलसैः काञ्चनादिभिः ।  
आकोटनं ततः कुर्यात् सुहरेर्ब्रह्महृत्क्षणेः ॥  
प्रादोर्न पूरयेत् खातं सुवर्णं चैव कारयेत् ।  
देशिकः पञ्चमयेन तां भूमिं प्रोक्षयेद्बुधः ॥  
सुवर्णग्रीह्मिर्भेद्य चतुःपञ्चवशीभिना ।  
तीर्थतोयसुपूष्येण खन्यताममयेण वा ॥  
सेषयेद्भिमन्त्रेण वारिणा कलसेन तु ।  
ततः शुद्धा भवेद्भूमिर्दोषयुक्तापि या भवेत् ॥  
अथ शिलालक्षणं मात्स्ये ।  
“आदावेवं समासेन शिलालक्षणं सुतमम् ।  
शिलान्यासविधानञ्च लोच्यते तदनन्तरम् ।  
शिला वायेष्टका वापि चतस्रो लक्षणाः ॥  
प्रासादादौ विधानेन न्यस्तथाः सुप्रमोहराः ॥  
चतुराङ्गाः समाः कृत्वा समन्तादय वेष्टकाः ।  
शिलारूपाः स्फुटा विद्या नन्दाद्यावेष्टका-  
स्तथाः ॥  
संपूर्णाः सुतलाः क्षिप्वाः सुधमा लक्षणा-  
वित्ताः ।  
कृशदूर्वाङ्किता धन्याः सञ्जलच्छत्राभराः ॥  
साङ्कुशाक्षोरयोपेताः कुम्भमस्तुपलान्विताः ।  
दर्पणा हस्तिवन्काङ्काः प्रशस्तप्रयत्नाङ्किताः ॥  
शस्तपश्चिन्नाङ्काश्च वृषाङ्काः सर्वदा हिताः ।